

از کارهای پخش جراحی سینه و عروق کارولین اسکا - استکهلم.

نفرکتومی دو طرفه و همو دیالیز

در بیماران مبتلا به گلومرولونفریت مزمن در مراحل پیشرفته بیماری دکتر هوشنگ احراری

امروزه علم پزشکی با پیشرفت‌های نوین خود میتواند به بیماران اورمی بطور مؤثری کمک نماید. دیالیز پریتونئال در گذشته بیشتر در بیماریهای حاد کلیه مورد استفاده قرار میگرفت ولی امروز با پیشرفت‌هایی که در این زمینه بوجود آمده است میتوان از این روش برای درمان اورمیهای مزمن برای مدت طولانی با نتایج رضایت‌بخشی استفاده کرد. بعلاوه از گزارش‌های مراکز مختلف پزشکی درباره ترانسپلانتاسیون کلیه چنین بر می‌آید که در این زمینه نیز اقدامات بسیار مؤثری انجام گرفته است و باید امیدوار بود که در آینده بتوان با استفاده از این روش تعداد قابل ملاحظه‌ای از بیماران مبتلا به اورمی را درمان کرد.

در این مقاله دو بیمار مبتلا به گلومرولونفریت مزمن بسیار پیشرفته مورد بررسی قرار گرفته‌اند.

این دو بیمار به اورمی و فشارخون و عوارضی مانند اختلالات و خیم دید و غیره مبتلا بوده‌اند که نفرکتومی دو طرفه شده‌اند. بعد از نفرکتومی دو طرفه و همو دیالیز نه تنها حال عمومی بیماران بنحو رضایت‌بخشی بهبود یافت بلکه فشارخون که تحول بدخیمی داشت به حدود طبیعی بازگشت و چند هفته بعد نیز بیماران دید خود را بازیافتند.

بیمار اول مردی است ۴۵ ساله که تا سال ۱۹۵۱ از سلامتی کامل برخوردار بوده است. در این سال به آنژین و بدنیال آن به نفریت حاد مبتلا می‌شود. در چهارین این ۱۱ سال در ادرار بطور متناوب پرتوئین وجود داشته است. از نیمه سال ۱۹۶۳

با بروز استفراغ و ادم وضع عمومی بیمار وخیم میشود و در ژانویه سال ۱۹۶۴ بیمار بعلت هیپرتانسیون اوولیگوری در بیمارستان بستری میشود . مقدار کر آتن در سرم ۱۴ میلی گرم درصد است . ابتدا بیمار با دیالیز پریتونال با نتیجه بالنسبه رضایت بخشی مورد درمان قرار میگیرد ولی در اقامات های بعدی اثرات بهبودی بخش این درمان بتدریج کاسته میشود و وضع عمومی بیمار وخیم تر میشود . فشارخون به تحول بدخیم خود ادامه میدهد ، اختلالات دید که ابتدا تخفیف کلی یافته بودند شدت می یابند و به نابینائی منجر میشوند ، با پیشرفت بیماری ترشح ادرار نیز قطع میشود . بیمار در بیمارستان کارولی اسکا استکھلم بستری میشود و برای نجات او از این وضع در تاریخ ۵ رجب ۱۳۴۶ نفر کتمی دوطرفه می شود . بدنبال این عمل همودیالیز بوسیله کلیه مصنوعی Travenol coil Kidney انجام میگیرد . البته چون در این نوع همودیالیز از هپارین استفاده میشود برای جلوگیری از بروز خونریزی از ناحیه عمل تامدی از دیالیز پریتونال نیز کمک گرفته شد . بعد با دوبار دیالیز در هفته بنابر روش Scribner حال عمومی بیمار بتدریج بهبود یافت و با وجود قطع کلیه داروهای پائین آورنده فشارخون که بیمار مصرف می کرد فشارخون بحد طبیعی بازگشت و اختلالات دیدنیز تخفیف کلی یافت . شش هفته بعد از عمل بیمار توانست غذا بخورد و از تخت پائین آید و تعطیلات آخر هفته را در منزل بگذراند . در تاریخ ۱۰ مرداد ۱۳۶۴ برای تکمیل درمان بیمار مورد عمل ترانسپلانتسیون با کلیه مرده قرار گرفت .

بیمار دوم مردی است ۳۸ ساله و متاهل که در ژانویه ۱۹۵۷ بعلت نفریت حاد در بیمارستان بستری میشود . فشارخون طبیعی بوده است و در ادرار پروتئین و خون وجود داشته است . با درمان طبی از مقدار پروتئین ادرار کاسته میشود و بیمار با اوره خون و فشارخون طبیعی از بیمارستان مرخص میشود . در سالهای بعد بیمار بطور مکرر بعلت پروتئین اوری و هماتوری و از دیاباد تدریجی فشارخون به بیمارستان مراجعه میکند ولی با گذشت زمان بیمار به انواع درمانها مقاوم میشود . در تابستان ۱۹۶۳ دید بیمار کاهش می یابد و بدنبال هر نوع فعالیت بدنی به تنگی نفس دچار میشده است . در اوخر سال ۱۹۶۳ دید بیمار ار . ، فشارخون $\frac{19}{11}$ مقدار کراتین در سرم ۱۵ میلی گرم درصد بوده است ، در ادرار پروتئین و خون وجود داشته است . از کلیه ها ارتریو گرافی بعمل می آید و تغییرات قابل ملاحظه ای در کلیتین بچشم نمی خورد . در مارس ۱۹۶۴ فشارخون به $\frac{26}{14}$ میرسد و دید چشم بکلی زائل میشود

او لیگوری ، ادم ، تنگی نفس شدید و استفراغ بر پیشرفتگی شدید بیماری دلالت میکند. رادیو گرافی از ریتین وجود مایع را در حفره جنب مسجد میسازد . در تاریخ ۳۰/۱۲/۶۴ بیمار در بیمارستان بستری میشود و مورد دیالیز پریتوئال قرار میگیرد . نتیجه این درمان چندان رضایت بخش نبوده است و بخصوص بیمار بدنبال دیالیز از درد و ناراحتی زیاد شکایت داشته است . چند روز بعد ترشح کلیتین قطع میشود و بیمار در تاریخ ۷/۸/۶۴ بیمارستان کارولین اسکا منتقل میشود . بعد از دو روز دیالیز پریتوئال بیمار مورد عمل نفر کتومی دو طرفه قرار میگیرد سه روز بعد بنا بر این Scribner همودیالیز میشود .

تابلوی زیر نتیجه امتحانات خونی را قبل و بعد از عمل نشان میدهد :

	بعد از عمل	قبل از عمل
سدیم	۱۳۵ میلی اکسی والان	۱۳۴ میلی اکسی والان
پتاسیم	۳۵۶ د	۵۱ د
ذخیره قلبی ای	۲۷	۲۰
کراتین	۷۴ میلی گرم درصد	۱۵۲ میلی گرم درصد
اوره	۰۳۶	۰۸۹

۴ ماه بعد از عمل وضع عمومی بیمار خوب است ، فشارخون طبیعی است ، دید چشم بهبود کلی یافته است و بیمار میتواند براحتی بخوابد (در تاریخ ۱۰/۱۰/۶۴) دید برابر ۷۰٪ است) بیمار مدتی است بسترا ترک کرده است و تعطیلات آخر هفته را در منزل میگذراند .

رژیم غذائی که برای بیمار در نظر گرفته شده و لازم است همیشه از آن پیروی نماید بقرار زیر است :

مجموع ۲۰۰۰ کالری در روز ، ۳۰۰ الی ۴۰۰ سانتی متر مکعب مایع ، ۴۰ گرم پروتئین ، ۵۰ تا ۱۱ گرم نمک (کلرور سدیم) .
بیمار جهت ترانسپلانتسیون کلیه آماده میشود .

در پایان لازم است مختصری درباره همودیالیز بنا بر این Scribner توضیح داده شود. برای این منظور Scribner روش ساده‌ای را طرح و پیشنهاد کرده است. یک شریان و یک ورید سطحی را درساعده ایا در ساق پا انتخاب Scribner و تشریح می‌کند ، شریان و وریدی که بدین ترتیب آماده شده‌اند بوسیله دلو له تلفون

به دستگاه کلیه مصنوعی متصل میشوند و این دستگاه خون شربانی را پس از تصفیه به ورید باز میگرداند. پس از پایان عمل دیالیز لوله تفلون وریدی به لوله تفلون شربانی متصل میشود و برای دیالیز بعدی میتوان باز از این لولهای استفاده کرد. با این Shunt بیمار بکار روزانه خود میپردازد و برای دیالیز به بستری شدن احتیاج نخواهد داشت و حتی میتوان دیالیز را در شب انجام داد که روز بیمار بکار روزانه خود پردازد.

عوارض این روش عبارت از ترومبوز و انسداد لولهای و عفونت است که با استفاده از آنتی بیوتیک و داروهای ضد انعقادی میتوان بطور مؤثری از شیوع این عوارض کاست.

References:

- 1- Asaio Vol II Transactions (American Society For Artificial Internal Organs) 1964.
- 2- Asaio vol 12 Transactions (American Society For Artificial Internal Organs) 1966.
- 3- Opuscula Medica No; 10, 1964.
- 4- Peripheral vascular Surgery S. Thomas Glasser 1959.
- 5- Vascular Surgery 1962 J. B. Kinmonth C. G. Rob F. A. Seimoone.